

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci navrhovateľa: **INTERACTIV.ME s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pekná cesta 6, 834 03 Bratislava, *zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Drotárska cesta 102, 811 02 Bratislava*, proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisii**, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 8, P. O. Box 155, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/046/2014 zo dňa 26. augusta 2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/046/2014 zo dňa 26. augusta 2014 **z r u š u j e** podľa § 250q ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. z dôvodov použitia § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ O.s.p. a vec **v r a c i a** odporkyňi na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške **518,76** €, a to na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária *Bugala - Ďurček, s.r.o.*, so sídlom v Bratislave, do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. RP/046/2014 zo dňa 26. augusta 2014 (vydaným v správnom konaní) konštatovala porušenie povinností zo strany navrhovateľa podľa ustanovenia § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že nedodala Rade na jej vyžiadanie súvislý záznam vysielania programovej služby RING TV zo dňa 26.12.2013 v čase od 00:55 hod. do 03:30 hod. a zo dňa 28.12.2013 v čase od 00:55 hod. do 03:30 hod. do 15 dní od doručenia žiadosti o poskytnutie tohto záznamu vysielania, za čo bola navrhovateľovi uložená podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankcia - pokuta, určená podľa § 67 ods. 2 písm. a/ zákona 308/2000 Z.z. vo výške 1000 €.

Rada takto rozhodla, keď dospela k záveru, že účastník konania porušil povinnosť uvedenú v § 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní a to tým, že nedodal Rade na jej vyžiadanie súvislý záznam vysielania programovej služby RING TV zo dňa 26.12.2013 v čase od 00:55 hod. do 03:30 hod. do 15 dní od doručenia žiadosti Rady o poskytnutie tohto záznamu vysielania.

Proti rozhodnutiu Rady podal opravný prostriedok navrhovateľ a žiadal, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie správneho orgánu ako nezákonné zrušil a vec vrátil Rade na ďalšie konanie a zaviazal ju k náhrade trov konania. Navrhovateľ poukázal na to, že dňa 23.01.2014 v zmysle § 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní doručil Rade predmetné záznamy z vysielania, ktoré vyžadovala a je teda zrejmé, že svoju povinnosť si splnil. Záznamy z vysielania boli doručené v stanovenej lehote, v zodpovedajúcej kvalite a na zvyčajnom technickom nosiči určenom Radou. Záznamy boli vysielateľom vyhotovené v súlade so všetkými príslušnými právnymi a technickými normami, ktorú skutočnosť môže podložiť výpoveďami poverených osôb vysielateľa, a to výpoveďou O. F. a T. H., ktorí potvrdia, že záznamy doručené vysielateľom Rade boli v súlade so zákonom o vysielaní a bez akejkolvek chyby a schopné prehratia zo strany Rady. Rada, ak mala pochybnosť o kvalite dodaných záznamov vysielania, mala postupovať v zmysle správneho poriadku a vyzvať vysielateľa ako účastníka konania na poskytnutie súčinnosti a dodanie inej verzie záznamu z vysielania v prípade, že záznamy nespĺňajú zákonné náležitosti a vysielateľ by sa o pravdivosti tvrdenia Rady presvedčil. Vysielateľ namietal, že svoju povinnosť podľa § 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní si v zákonnej lehote splnil, v dostatočnom predstihu pred začatím správneho konania, avšak Rada si nevyžiadala od vysielateľa súčinnosť, v zmysle ktorej by prípadné nedostatky záznamu vysielania, ak by tieto existovali, odstránil.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že nemôže niesť zodpovednosť za to, ak prípadné poškodenie záznamov vysielania vzniklo konaním zamestnancov Rady, alebo konaním akýchkoľvek tretích osôb odlišných od vysielateľa v období po tom ako vysielateľ odovzdal záznamy z vysielania Rade. Podľa navrhovateľa je neprípustné, aby bol vysielateľ sankcionovaný za prípadné poškodenie záznamov vysielania treťou osobou, odlišnou od vysielateľa po tom, ako si vysielateľ svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 16 ods. 3 zákona o vysielaní splnil.

Rada vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa uviedla, že technická kvalita dodaných záznamov vysielania bola takého druhu, že nemohlo ísť o poškodenie treťou osobou, ale museli byť v takej kvalite už vyhotovené. Doručené nosiče DVD neboli poškodené mechanicky, čo je zrejmé aj z nich samotných, takže nie je dôvod sa domnievať, že ich obsah bol po ich vyhotovení akokoľvek poškodený. Keď na jednom DVD nosiči nešiel počas celého trvania záznamu zvuk ako integrálna súčasť súboru obsahujúceho vysielanie, nie je potom možné tvrdiť, že zvuk bol poškodený konaním tretej osoby. Rovnako aj skutočnosť, že sa záznam vysielania zasekol a nešiel prehrať, prípadne záznam vysielania nešiel prehrať vôbec, nemôže byť spôsobená až následným konaním tretej osoby, a teda záznam takej kvality už musel byť vyhotovený vysielateľom a takto aj doručený Rade, ktorá nemôže okamžite vedieť, že doručené záznamy sú poškodené. Aj v takomto prípade však záznam z vysielania mal byť Rade doručený do 15 dní odo dňa doručenia vyžiadania vysielateľovi a akékoľvek dodatočné vyžiadanie a doručenie by nič nezmenilo na skutočnosti, že skutkový stav je už nemenne daný a aj časovo ohraničený márnym uplynutím 15 dňovej lehoty. Rada poukázala na to, že v danom prípade zo strany navrhovateľa nebol dodržaný účel predmetného ustanovenia, pretože tento účel by bol dodržaný len v prípade, ak by doručené záznamy obsahovali záznam reálneho vysielania,

čo sa v predmetnom prípade nestalo. Následkom toho bolo znemožnenie výkonu kompetencií Rady, nakoľko bola nútená vyhotoviť si záznam vysielania na svojom nahrávacom zariadení, pričom Rada má vykonať monitorovanie vysielania vysielateľov zo záznamov, ktoré doručia Rade, nakoľko to je ich povinnosťou. Sekundárne však môže Rada vykonať monitorovanie vysielania aj zo záznamu vyhotoveného na nahrávacom zariadení Rady.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne, ako aj postup, ktorý mu predchádzal, a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa je dôvodný, a preto napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil podľa § 250q ods. 2 O.s.p. a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 4 zákona o vysielaní a retransmisii poslaním Rady pre vysielanie a retransmisiiu (ďalej len „Rada“) je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania a retransmisie, dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Činnosť Rady vyplývajúcu z tohto jej poslania a pôsobnosti, upravenej v § 5 zákona o vysielaní a retransmisii, vykonávajú členovia Rady a úlohy spojené s činnosťou Rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiiu. V oblasti výkonu štátnej správy zákon o vysielaní a retransmisii v ustanovení § 5 ods. 1 písm. m/ v prípade potreby oprávňuje Radu vyžiadať si od vysielateľov záznamy vysielania. Vysielateľom v ustanovení § 16 ods. 3 písm. l/ ukladá korešpondujúcu povinnosť uchovávať súvislé záznamy vysielania počas 45 dní odo dňa ich vysielania v zodpovedajúcej kvalite a na vyžiadanie Rady poskytnúť záznam vysielania na zvyčajnom technickom nosiči, ktorého druh určí Rada v licencií po dohode s vysielateľom.

Pokiaľ ide o samotnú žiadosť o poskytnutie záznamu najvyšší súd k argumentácii navrhovateľa uvádza, že Rada neporušila žiadne ustanovenie zákona vyžiadaním si záznamu vysielania a vysielateľ poskytnutím záznamu plnil na základe požiadavky Rady svoju zákonom uloženú povinnosť vysielateľa. Prevádzkovanie vysielania je licencovanou činnosťou, na ktorú sú kladené osobitné požiadavky a predloženie záznamu z vysielania na požiadanie Rady je súčasťou licencie na vysielanie a má evidenčný a archivačný charakter. Záznam vysielania, ktorý si odporkyňa v súlade so zákonom vyžiadala, má presne a úplne zachytávať skutkový stav a obsah vysielania. V čase vyžiadania si záznamu ešte neprebiehala zo strany Rady správne konanie voči vysielateľovi.

V danom prípade z výsluchu účastníkov konania na pojednávaní dňa 24. februára 2015, ako i z listinných dôkazov (opravný prostriedok navrhovateľa, vyjadrenie odporkyne ku opravnému prostriedku navrhovateľa) mal Najvyšší súd SR za preukázané, že vysielateľ zaslal Rade na základe jej výzvy príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov Radou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite a že neobsahujú záznam reálneho vysielania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemohla potom odporkyňa s prihliadnutím na daný skutkový a právny stav veci mať automaticky za to, že navrhovateľ nereagoval na výzvu Rady a nezaslal jej záznamy z vysielania, čím si nesplnil povinnosť v zmysle § 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní, a že teda týmto konaním sa navrhovateľ dopustil príslušného správneho deliktu.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o vysielaní, sa na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a to zákon č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

S poukazom na ustanovenie § 71 ods. 1 zákona o vysielaní nič nebránilo potom odporkyni, s prihliadnutím na ustanovenie § 3 ods. 2 správneho poriadku, následne postupovať tak, že by svojím rozhodnutím prerušila konanie v zmysle ust. § 29 ods. 1 správneho poriadku a vyzvala navrhovateľa v príslušnej lehote na zaslanie "nových" záznamov vysielania, ktoré by boli v požadovanej kvalite a mohla tak vykonať monitorovanie vysielania vysielateľa z jeho záznamov vysielania.

Najvyšší súd SR považuje vzhľadom na daný skutkový a právny stav veci za potrebné zdôrazniť, že ak má Rada pre vysielanie a retransmisiu nepochybne za preukázané, že vysielateľ jej zaslal na základe jej výzvy v zákonnej lehote príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov Radou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite a že neobsahujú záznam reálneho vysielania, nie je možné potom vyhodnotiť túto skutočnosť tak, že vysielateľ požadované záznamy vysielania vôbec nedoručil a nesplnil tak zákonnú povinnosť (§ 16 ods. 3 písm. l/ zákona o vysielaní), a že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (§ 67 ods. 2 písm. a/ zákona o vysielaní).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie Rady zrušil podľa § 250q ods. 2 O.s.p. za použitia § 250l ods. 2 O.s.p. z dôvodov ust. § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ O.s.p. a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania za tri úkony právnej pomoci, a to v sume spolu 518,80 €, ktorú sumu zaviazal neúspešnú odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi.

Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal i priznania náhrady trov konania za zaplatenie súdneho poplatku za podanie odvolania, tak v tejto časti súd žiadosti navrhovateľa nevyhovel, pretože takýto súdny poplatok neplatil a nebol ani na takýto súdny poplatok vyzvaný. Súdny poplatok sa v tomto konaní totiž platí až za konanie, a to neúspešný účastník v zmysle § 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 24. februára 2015

JUDr. Jozef MILUČKÝ, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková